

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: M.H.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje,
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2018 č. j. MSK 64863/2018,
o přestupcích

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 23. 3. 2018 č. j. MMOP 37 107/2018 o přestupcích podle § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. e) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
2. Žalobce namítal, že hledal a doslova náhodou našel předešlý doklad lékařského posudku o zdravotní způsobilosti k řízení motorového vozidla, který měl platnost k požadovanému termínu 11. 11. 2016. Kopii tohoto dokladu opakovaně 2x zaslal žalovanému. Ten jej však prohlásil za neplatný. Měl výhrady k údaji o termínu platnosti dokladu a argumentoval tím, že ošetřující lékařka nemá tento doklad zapsaný ve svých záznamech. Žalobce vyslovil

Shodu s prvopisem potvrzuje

přesvědčení, že při prodloužení platnosti předešlého posudku opomněla lékařka prodloužený posudek do svých záznamů zapsat. Konstatoval, že existuje pouze jediný originál tohoto dokladu. Má obavy, aby se z jakýchkoli důvodů neztratil. Tvrdil, že doklad je pravý, nejedná se o falzifikát. Doklad je tudíž platný a rozhodnutí žalovaného o zákazu řízení motorového vozidla by tak mělo být zrušeno. Uvedl, že originál dokladu předloží soudnímu znalci za účelem jeho posouzení. Zdůraznil rovněž, že je osobou v pokročilém věku s nejvyšším III. stupněm zdravotního postižení. Paměť mu už někdy vynechává. Domníval se, že za přestupek dostane pokutu asi v rozmezí 100 - 300 Kč. Tu by byl schopen uhradit. Nemůže pochopit, že úřad dovede takto trestat starého, těžce nemocného člověka, který žije sám a auto mu nahrazuje neschopnost pohybu po vlastních nohou a odsuzuje jej k tomu, že bude mít obrovský problém dožít ve vlastním bydlení.

3. K přestupkům, kterých se dopustil 11. 11. 2016 tím, že nerespektoval dopravní značku IP 12 „Vyhrazené parkoviště“ s dodatkovou tabulkou E13 s textem „Dvě místa pro sanitní vozidla“ a dále v tom, že při couvání narazil do sanitního vozidla a bez sepsání záznamu o dopravní nehodě místo opustil, přičemž přejel přes chodník, žalobce namítal, že vícekrát takto postupoval. Potřeboval nutně nějaké léky pro svou manželku, která byla velmi těžce nemocná. Trpěla Parkinsonovou chorobou. Vyskytly se u ní i další zdravotní problémy, třes, neschopnost samostatného pohybu, neschopnost se sama najíst, sama se umýt, špatně mluvila i špatně polykala. Při každém kontrolním vyšetření byli lékařkou upozorňováni na riziko a prevenci pádu, který by mohl způsobit i smrt. V důsledku těchto okolností nemohl čekat na příjezd policie či psát nějaké doklady. Bylo jeho povinností věnovat se potřebám těžce nemocného člověka, který mohl být i za určitých nepředvídaných situací v ohrožení života. Jízda autem k nemocniční lékárně trvá asi 5 minut. Zastavil co nejbližší lékárny, neboť parkoviště pro osoby s průkazem ZTP bylo vzdáleno více než 100 m a chůze by mu trvala dlouho. Manželka potrebovala léky rychle. Žalobce se ohradil rovněž proti posouzení formy zavinění, a to v případě přestupku spočívajícího v nerespektování dopravního značení jako přestupku úmyslně spáchanému, stejně tak i co se týká přestupku spočívajícímu v nesepsání společného záznamu o dopravní nehodě a v případě přestupku spočívajícího v tom, že při couvání narazil do stojícího motorového vozidla, jako přestupku spáchaného z nedbalosti. Zdůraznil, že se v daném případě skoro nic závažného nestalo, dal přednost zdraví manželky a dbal toho, aby nedošlo k ohrožení jejího zdraví a života.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že žalobce pouze opakuje argumenty, s nimiž se správní orgány zabývaly. Skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností a napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Žalovaný rovněž sdělil, že podal na žalobce v souvislosti s daným řízením trestní oznámení o podezření ze spáchání trestného činu – padělání a vystavení nepravdivé lékařské zprávy, posudku a nálezu podle § 350 odst. 2 alinea 1, alinea 2 trestního zákoníku.
5. U jednání žalobce setrval na svých stanoviscích k věci.
6. Žalovaný neúčast u jednání omluvil. Soud v souladu s ust. § 49 odst. 3 s. ř. s. věc projednal v nepřítomnosti žalovaného.
7. Krajský soud ze správních spisů zjistil následující pro věc významné skutečnosti. Rozhodnutím Magistrátu města Opavy ze dne 23. 3. 2018 byl žalobce uznán vinným tím, že 1.) dne 11. 11. 2016 v době okolo 11.20 hod. v Opavě na místní pozemní komunikaci na

ulici Rybova, v úseku této komunikace v prostoru parkoviště před nemocniční lékárnou, jako řidič osobního motorového vozidla t. z. Renault Megane RZ X nerespektoval svislou dopravní značku IP 12 „Vyhrazené parkoviště“ s dodatkovou tabulkou E13 s textem „Dvě místa pro sanitní vozidla“, neboť v takto vyznačeném prostoru komunikace zastavil a stál, přičemž došlo k omezení řidiče sanitního vozidla, pro něž je parkoviště vyhrazeno. Tímto jednáním porušil ust. § 4 písm. c), § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu v návaznosti na přílohu č. 5 vyhlášky č. 294/2015, kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, tedy jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny A – J, nesplnil nebo porušil povinnost stanovenou v hlavě II. tohoto zákona, čímž úmyslně spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, 2.) dne 11. 11. 2016 v době okolo 11:20 hod. v Opavě, na místní pozemní komunikaci na ulici Rybova, v úseku této komunikace v prostoru parkoviště před nemocniční lékárnou, jako řidič osobního motorového vozidla t. z. Renault Megane RZ X při couvání z prvního levého kolmého parkovacího místa tohoto parkoviště do průjezdné části vozovky narazil tažným zařízením vozidla do pravého boku stojícího osobního motorového vozidla t. z. Volkswagen Transportér RZ X, čímž došlo k ohrožení osoby přepravované v tomto vozidle – paní J. D., narozené X, bytem K., H. k. X. V příčinné souvislosti s tímto jednáním rovněž způsobil hmotnou škodu na vozidle Volkswagen. Tímto jednáním porušil ust. § 24 odst. 2 zákona o silničním provozu, tedy jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny A – J, nesplnil nebo porušil povinnost stanovenou v hlavě II. tohoto zákona, čímž z nedbalosti spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, 3.) dne 11. 11. 2016 v době okolo 11.20 hod. v Opavě, na místní pozemní komunikaci na ulici Rybova, v úseku této komunikace v prostoru parkoviště před nemocniční lékárnou, jako řidič osobního motorového vozidla t. z. Renault Megane RZ X a účastník výše uvedené dopravní nehody, v případě, kdy nevznikne povinnost oznámit nehodu policii, nesepsal společný záznam o dopravní nehodě, který podepíše a neprodleně předá pojistiteli a místo dopravní nehody bez sepsání tohoto záznamu opustil. Tímto jednáním porušil ust. § 47 odst. 3 písm. g) zákona o silničním provozu, tedy jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny A – J, nesplnil nebo porušil povinnost stanovenou v hlavě II. tohoto zákona, čímž úmyslně spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, 4.) dne 11. 11. 2016 v době okolo 11.20 hod. v Opavě, na místní pozemní komunikaci na ulici Rybova, v úseku této komunikace v prostoru parkoviště před nemocniční lékárnou, jako řidič osobního motorového vozidla r. z. Renault Megane RZ X vyjel z prostoru prvního levého kolmého parkovacího místa tohoto parkoviště vpřed na chodník před budovou lékárny, po kterém z tohoto parkovacího místa odjel, čímž tento chodník jako jiný účastník provozu na pozemních komunikacích, než chodec, neoprávněně užil. Tímto jednáním porušil ust. § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu, tedy jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny A – J, nesplnil nebo porušil povinnost stanovenou v hlavě II. tohoto zákona, čímž úmyslně spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, 5.) dne 11. 11. 2016 v době okolo 11.20 hod. v Opavě, nejméně na místní pozemní komunikaci na ulici Rybova, v úseku této komunikace v prostoru parkoviště před nemocniční lékárnou, řídil osobní motorové vozidlo r. z. Renault Megane RZ X, ačkoliv jako řidič motorového vozidla starší 80 let věku neměl platný posudek o zdravotní způsobilosti. Tímto jednáním porušil ust. § 87 odst. 3 zákona o silničním provozu, tedy jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích, řídil motorové vozidlo a nebyl držitelem platného posudku o zdravotní

způsobilosti, čímž z nedbalosti spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 4 zákona o silničním provozu. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu a dále podle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců s počátkem od nabytí právní moci rozhodnutí. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

8. Podkladem rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla spisová dokumentace policie České republiky, krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje č. j. KRPT-1134/DNOP-2016-VŠ obsahující jednak úřední záznam o podání vysvětlení panem M.B. a písemné vyjádření žalobce, dále protokol o nehodě v silničním provozu, plánek z místa dopravní nehody, fotodokumentaci. Součástí správního spisu je rovněž výpis z evidenční karty řidiče, situační fotografie, jíž bylo verifikováno a ustanoveno místo dopravní nehody a dopravní značení. Správní orgán v průběhu řízení vyslechl jako svědka řidiče sanitního vozidla zn. Volkswagen Transporter RZ X pana M. B. a svědkyni J. D., která byla jako pacientka přepravována v předmětném sanitním vozidle. Co se týče zjištění z těchto důkazů, soud odkazuje na zjištění, jak jsou uvedena v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť tato zjištění jsou správná a korespondují s obsahem správního spisu. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí žalovaného tvoří nedílný celek. Ze správních spisů se dále podává, že žalobce správnímu orgánu I. stupně v průběhu řízení u jednání 15. 3. 2017 předložil posudek o zdravotní způsobilosti vyhotovený jeho ošetřující lékařkou v době po dopravní nehodě 9. 1. 2017. Na základě této skutečnosti správní orgán požádal praktickou lékařku žalobce MUDr. R. K. o písemné sdělení, zda a kdy byl žalobci v časovém období nejbližší před datem dopravní nehody (dne 11. 11. 2016) vystaven posudek o zdravotní způsobilosti. Tato lékařka pak byla rovněž požádána, aby sdělila, zda žalobce byl v období od 11. 4. 2013 do 9. 1. 2017 po celou dobu v evidenci MUDr. K. či zda změnil praktického lékaře. MUDr. K. sdělila, že žalobce je v její ambulanci registrován od 1. 1. 2008 dosud. Správní orgán se obrátil rovněž na VZP a i tato zdravotní pojišťovna sdělila, že eviduje kapitačního lékaře MUDr. K. V průběhu správního řízení správní orgán obdržel kopii posledního lékařského posudku vydaného před datem 11. 11. 2016. Posudek byl žalobci vydán 11. 4. 2013 MUDr. R. K. Žalobce po vydání druhého prvostupňového rozhodnutí k odvolání doložil lékařský posudek o zdravotní způsobilosti s datem 11. 4. 2015 MUDr. K. doplnění odvolání uvedl, že od posledního jednání na magistrátu hledal tři dny předposlední doklad o zdravotní způsobilosti, kdy se stal zázrak a on jej našel. Tento doklad byl vydán 11. 4. 2015 způsobem prodloužení předchozího dokladu tak, že dne 11. 11. 2016 platil. Současně uvedl, že lékařka si zřejmě zapomněla prodloužení předchozího dokladu zapsat.
9. Proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 28. 8. 2018 č. j. MSK 64863/2018 tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
10. Krajský soud v průběhu řízení doplnil dokazování, a to rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2020 č. j. 7 To 264/2019-243, který nabytí právní moci 25. 5. 2020. Tímto rozsudkem Krajský soud v Ostravě z podnětu odvolání žalobce zrušil rozsudek Okresního soudu v Opavě ze dne 11. 11. 2019 č. j. 39 T 66/2019-221 v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu žalobce nově uznal vinným, že v přesně nezjištěné době, poté, co proti němu bylo zahájeno řízení o přestupku ve věci vedené u

Magistrátu města Opavy pod sp. zn. 302/2017/DOPR/HrP, nejpozději však dne 20. 4. 2018, na dosud přesně nezjištěném místě, veden úmyslem opatřit si tak podklad pro toto řízení, doplnil obsah lékařského posudku o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, který mu byl na jeho jméno vystaven dne 11. 4. 2013 praktickou lékařkou MUDr. R. K., a to tak, že v tomto posudku v místě označeném „Datum vydání posudku“ k původnímu textu v podobě „11/4/20“ dopsal číslici 15 a změnil tak text do podoby „11/4/2015“ a takto upravený posudek pak předložil dne 20. 4. 2018 Magistrátu města Opavy, Odboru dopravy, oddělení dopravních přestupků, společně se svým odvoláním proti rozhodnutí v rámci tohoto řízení proti jeho osobě pro podezření ze spáchání mj. i přestupku ve smyslu ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších právních předpisů, tedy podstatně změnil obsah lékařského posudku v úmyslu užít ho v řízení před jiným orgánem veřejné moci, čímž spáchal přečin padělání a vystavení nepravdivé lékařské zprávy, posudku a nálezu podle § 350 odst. 1 alinea první trestního zákoníku a nově byl odsouzen podle § 350 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 50 (padesáti) denních sazeb ve výši 1 denní sazby 100 (sto) Kč, tedy celkem 5 000 (pět tisíc) Kč. Současně žalobci byla stanovena povinnost zaplatit peněžitý trest v měsíčních splátkách po 500 Kč vždy ke každému 15. dni v měsíci pod ztrátou výhody splátek a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl mu stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 měsíce.

11. Podle ust. § 52 odst. 2 s. ř. s. soud je vázán rozhodnutím soudů o tom, že byl spáchán trestný čin a kdo jej spáchal, jakož i rozhodnutím soudu o osobním stavu. O jiných otázkách si soud učiní úsudek sám; je-li tu však rozhodnutí o nich, soud z něj vychází, popř. tam, kde o nich náleží rozhodovat soudu, může uložit účastníku řízení, aby takové rozhodnutí vlastním návrhem vyvolal.
12. Výše uvedené pravomocné rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2020 č. j. 7 To 264/2019-243, které nabylo právní moci 25. 5. 2020, bylo určující v této nyní posuzované věci pro posouzení otázky, zda k datu 11. 11. 2016 žalobce disponoval platným lékařským posudkem o zdravotní způsobilosti. Žalobce v žalobě namítal, že správnímu orgánu předložil lékařský posudek o zdravotní způsobilosti ze dne 11. 4. 2015, který žalovaný nesprávně prohlásil za neplatný. V dané věci stěžejní předběžná otázka, zda žalobce k datu 11. 11. 2016 disponoval platným lékařským posudkem o zdravotní způsobilosti či nikoli, tedy zda jím předložený doklad – lékařský posudek o zdravotní způsobilosti s datem 11. 4. 2015 je falzifikátem či nikoli, byla pravomocně vyřešena výše uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2020 č. j. 7 To 264/2019-243, který nabyl právní moci 25. 5. 2020, v němž bylo zjištěno, že žalobce získal lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel od své praktické lékařky 11. 4. 2013. V trestním řízení bylo prokázáno, že žalobce neúplně datum do lékařského posudku sám dopsal, čímž upravil datum vydání lékařského posudku na datum 11. 4. 2015, a takto pozměněnou listinu užil ve správním řízení jako pravou. Jednáním, spočívajícím v dopsání čísla „15“, docílil toho, že disponoval lékařským posudkem s datem vydání 11. 4. 2015, čímž naplnil objektivní znak skutkové podstaty trestného činu spočívající v tom, že podstatně změnil obsah lékařského posudku ve smyslu § 350 odst. 1 alinea první trestního zákoníku. Žalobce byl uznán vinným přečinem padělání a vystavení nepravdivé lékařské zprávy, posudku a nálezu podle § 350 odst. 1 alinea první trestního zákoníku. Ve smyslu § 52 odst. 2 s. ř. s. byl soud v dané věci vázán výše uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, že žalobce spáchal uvedený trestný čin. Jestliže žalovaný v žalobou napadeném

rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce v době spáchání přestupkových jednání 11. 11. 2016 platným lékařským posudkem o zdravotní způsobilosti nedisponoval, jedná se o závěr správný. Žalobní námitka žalobce, že předložil platný lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorového vozidla, je nedůvodná.

13. Za tohoto stavu krajský soud považoval za nadbytečné provádět důkaz znaleckým posudkem za účelem posouzení pravosti předmětného lékařského posudku.
14. Krajský soud nesdílí ani výhrady žalobce stran závěrů žalovaného, že jeho jednání nelze vyhodnotit jako jednání v krajní nouzi. Především je nutno zdůraznit, že v průběhu správního řízení byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
15. Podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.
16. Podle § 2 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, přestupkem není jednání, jímž někdo odvrací a) přiměřeným způsobem přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný zákonem, nebo b) nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem, jestliže tímto jednáním nebyl způsoben zřejmě stejně závažný následek než ten, který hrozil, a toto nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit jinak.
17. Stavem krajní nouze se rozumí takový stav, kdy je možno ochránit zájem chráněný právním řádem jen tím, že se obětuje jiný právem chráněný zájem. Krajní nouze vylučuje protiprávnost i společenskou škodlivost. Nebezpečí musí hrozit přímo, bezprostředně. Vývoj událostí musí rychle spět k poruše nebo jsou splněny všechny podmínky, aby hrozící porucha nastala. Nebezpečí nesmí v době předmětného jednání pominout. Nesmí se také jednat o skutkový omyl. Podmínkou krajní nouze je, že nebezpečí není možné odvrátit jiným způsobem, a to jakýmkoliv. Podmínka proporcionality krajní nouze je, že následek způsobený odvracením nebezpečí nesmí být zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil. Hodnocení stavu nouze tedy předpokládá srovnávání zájmu chráněného a obětovaného, o obětovaný zájem nesmí být rovnocenný nebo závažnější než zájem chráněný. Srovnání obětovaného a chráněného zájmu se provádí z objektivního a subjektivního hlediska. Z objektivního hlediska se posuzují zájmy podle hierarchie vyjádřené v trestním právu v systematické zvláštní části trestního zákona. V přestupkovém zákoně je základním, obecným zájmem zájem na řádném výkonu veřejné správy a na plnění veřejnoprávních povinností. Subjektivní hledisko hodnocení významu chráněného a obětovaného zájmu znamená, že následek nesmí být „zřejmě“ stejně závažný nebo závažnější; posuzuje se situace, jak se jevila v době činu, předpoklad nemusí být splněn. Podmínkou krajní nouze je i to, že v krajní nouzi nemůže jednat osoba, která je povinna nebezpečí snášet. Podmínky krajní nouze musejí být splněny kumulativně. Viz komentářová literatura – Základy odpovědnosti za správní delikty, autorka H. P., vydavatelství V. H. Beck.
18. Není sporu o tom, že zájem na životě a zdraví člověka je zájem chráněný zákonem. Soud se ztotožňuje s úvahami žalovaného, který přisvědčil závěrům správního orgánu I. stupně o tom, že se správní orgán ohledně okolností vylučujících protiprávnost vypořádal dostatečně a to na str. 7 rozhodnutí správního orgánu I. stupně a i soud ve shodě s

žalovaným na tuto pasáž odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I stupně odkazuje. Soud ve shodě s žalovaným činí závěr, že žalobce neprokázal, že by jeho manželka byla v ohrožení života. I dle názoru soudu předloženými písemnostmi žalobce pouze doložil dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav své manželky. I v případě, pokud by se skutečně jednalo o ohrožení jejího života, mohl žalobce odvrátit hrozící nebezpečí jinak a to přivoláním rychlé záchranné služby, která by se dostala na místo dříve než žalobce, který jel pro léky do lékárny. Lékař záchranné služby by nepochybně poskytl osobě ohrožené na životě adekvátní péči. Soud považuje tvrzení žalobce o krajní nouzi jako tvrzení účelová s úmyslem vyhnout se sankci za přestupková jednání.

19. Krajský soud se zcela ztotožňuje se závěry správních orgánů o naplnění materiální stránky předmětných přestupků a posouzením formy zavinění a v podrobnostech proto odkazuje na žalobou napadené rozhodnutí.
20. Z rozhodnutí správních orgánů je rovněž zjevné, že se při stanovení výše sankce řídily hledisky uvedenými v § 12 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, podrobně vyjevily své úvahy týkající se výše uložené sankce, uvedly, jak okolnosti přitěžující, tak polehčující a nepřekročily zákonné meze správního uvážení a stanovily sankci v přiměřené výši. V podrobnostech soud rovněž odkazuje na odůvodnění obou rozhodnutí správních orgánů, která tvoří nedílný celek.
21. Soud po té, co přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 25. 8. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně